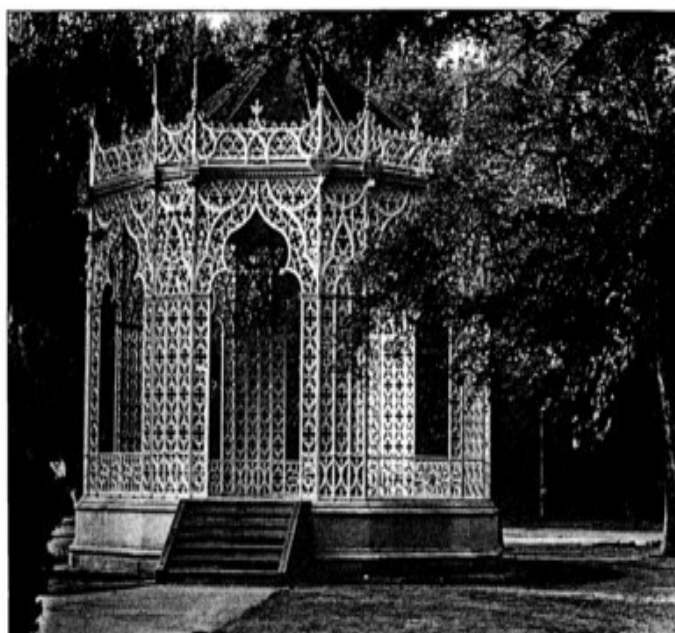

OPEN MONUMENTENDAG 1998

SINT-NIKLAAS

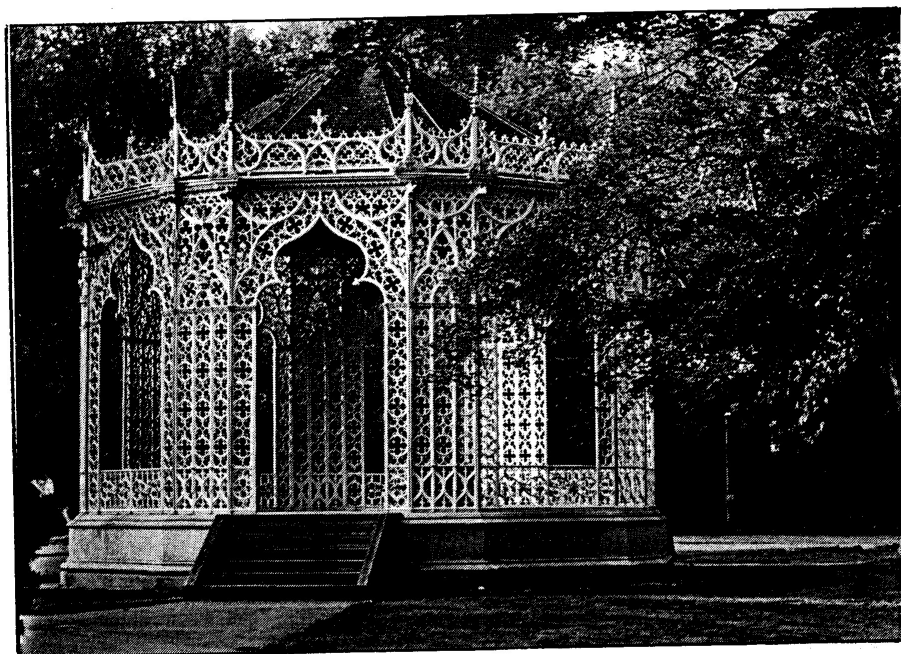

FEEST

ZATERDAG EN ZONDAG 12 EN 13 SEPTEMBER

DE MUZIEKKIOSK IN HET ROMAIN DE VIDTSPARK

Concerten op zondag 13 september om 15.00 en 16.00u.

In 1851 kreeg stadsarchitect Jan De Somme-Servais de opdracht een ontwerp te maken voor de bouw van een "théâtre d'harmonies" in het wandelparkje ten zuiden van het marktplein. Volgens een kleine schets zou het een achthoekige kiosk worden met een oppervlakte van 47,88 m².

Jaren later, in januari 1859, ging het Sint-Niklase stadsbestuur te rade in Mechelen, waar op dat ogenblik een achtzijdige kiosk werd opgericht in de kruidentuin. De gietijzeren kiosk werd in een mengstijl uitgevoerd met hoofdbogen in Arabische stijl en met ajour-bewerkt traceerwerk in neogotische stijl met vierlobben en visblazen. De Mechelse stadsarchitect, François Jean Bouwens, bracht het stadsbestuur in contact met de kunstgieterij van August Van Aerschot in Herentals, waarmee op 29 april 1859 een contract werd gesloten voor de levering van een gietijzeren kiosk zoals die in Mechelen, maar groter. Dezelfde gietvormen moesten worden gebruikt en Bouwens werd als leidend architect aangeduid. Omdat de werken reeds voor 15 augustus 1859 moesten beëindigd zijn, werd stadsarchitect Jan De Somme-Servais ingeschakeld voor de bouw van de sokkel en de kelder.

Om de omtrek te vergroten plaatste Bouwens tussen de bestaande panelen van 2,94 m breedte, acht nieuwe tussenpanelen van elk 1,09 m breedte, zodat een zestienhoek met tweemaal acht gelijke zijden ontstond.

De onderbouw werd volledig in blauwe steen van Feluy (Henegouwen) uitgevoerd. De kap, die in hout was voorzien, werd op aandringen van de gieterij Van Aerschot in ijzer gemaakt en bedekt met zink. Als gevolg van al die wijzigingen aan het oorspronkelijk ontwerp, kon de uitvoeringstermijn niet worden gerespecteerd. De kiosk werd pas in de maanden april-mei 1860 gemonteerd en tijdens de zomerkermis van dat jaar plechtig ingehuldigd.

Eind 1966 werd de kiosk afgebroken. De geluidshinder van het sterk toegenomen autoverkeer op de Grote Markt was namelijk dermate groot geworden dat uitvoerders en luisteraars steeds meer klachten hadden. Anderzijds waren er plannen om de verkeerscirculatie op de Grote Markt grondig aan te passen, waarbij geopteerd werd om op de plaats van het wandelparkje een autobusstation op te richten.

Tussen 22 november en 1 december 1966 werd de muziekkiosk gedemonteerd en opgeborgen met het oog op de reconstructie ervan in het stadspark. Pas op 31 mei 1979 keurde de gemeenteraad het daartoe uitgewerkte voorstel goed en op 16 augustus 1983 startten de werken. De arduinen sokkel werd volledig nieuw gemaakt naar het bestaand model. De gietijzeren panelen werden zorgvuldig gezandstraald om de ongeveer vijftien lagen verf te verwijderen, en vervolgens behandeld met zinkmetaliserende verf.

Op 6 april 1984 was de kiosk in het stadspark klaar en op 12 mei van dat jaar werd hij officieel ingehuldigd.

Anthony Demey

En 1851 l'architecte de la ville Jan De Somme-Servais reçut la mission d'élaborer un projet de construction d'un "théâtre d'harmonies" dans le petit square situé au sud de la place du marché. D'après une petite esquisse, ce serait un kiosque octogonal avec une surface de 47,88 m².

Des années plus tard, en janvier 1859, le conseil communal de Saint-Nicolas tint conseil à Malines, où à ce moment un kiosque octogonal venait d'être érigé dans le jardin botanique. Le kiosque en fonte était construit dans un mélange d'arcs centraux de style arabisant et de dessins ajourés de style néogothique avec quadrilobes et flammes. L'architecte malinois François Jean Bouwens mit le conseil communal en contact avec la fonderie d'art d'Auguste Van Aerschot à Herentals, avec laquelle le 29 avril 1859 un contrat fut signé pour la livraison d'un kiosque en fonte comme celui de Malines, mais plus grand. Les mêmes formes devaient être employées et Bouwens fut désigné comme architecte responsable. Parce que les travaux devaient être terminés pour le 15 août 1859, l'architecte de la ville Jan De Somme-Servais fut désigné pour construire le socle et la cave.

Pour agrandir la surface, Bouwens plaça entre les panneaux existants de 2,94 m de largeur, huit nouveaux panneaux intermédiaires de chacun 1,09 m de largeur, pour arriver à seize côtés de deux fois huit côtés égaux.

Le socle fut réalisé entièrement en pierre bleue de Feluy (Hainaut). La couverture, qui était prévue en bois, fut construite en fer à l'invitation de la fonderie Van Aerschot et recouverte de zinc. Comme conséquence de ces modifications du projet initial, le délai de construction ne put être respecté. Le kiosque ne fut monté qu'en avril - mai 1860 et inauguré pendant la kermesse d'été de cette année-là.

Fin 1966 le kiosque fut démonté. Les nuisances sonores du trafic automobile sur la Grand-Place se faisaient de plus en plus oppressantes à tel point que exécutants et auditeurs se plaignaient. D'autre part, il y avait des plans d'aménagement du trafic automobile sur la Grand-Place. Un de ceux-ci prévoyait d'installer une gare d'autobus sur le petit square.

Entre le 22 novembre et le 1er décembre 1966, le kiosque fut démonté et rangé avec le projet de le reconstruire dans le parc de la ville. Le 31 mars 1979 le conseil communal approuva ce projet et le 16 août 1983 commencèrent les travaux. Le socle fut entièrement refait d'après le modèle précédent; les panneaux en fonte furent soigneusement sablés pour faire disparaître quelques quinze couches de peinture et ensuite galvanisés.

Le 6 avril 1984, le kiosque fut prêt dans le parc et fut inauguré officiellement le 12 mai de cette année-là.

Anthony Demey
Traduction Micheline Casier